

Morfologie 17.1

Τῶν	(1) gen. plur. M. ὁ
δέ	(3) partikel, verbindend
φίλων	(1) gen. plur. M. φίλος
ἐπὶ	(3) prepositie (noot 1)
τοῖς	(1) dat. plur. N. ὁ
ῥοις	(1) dat. plur. N. (noot 2)
τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
ῥοις	(1) dat. plur. N. (noot 3)
γελώντων	(2) gen. plur. M. ptc. praes. γελάω
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
μὲν	(3) partikel
Ἑρμύμαχος	(1) nom. sing. M. Ἑρμύμαχος
-καὶ	(3) partikel
γάρ	(3) partikel, verbindend+
οὗτος	(1) nom. sing. M. οὗτος
ἐτύγχανε	(2) 3 sing. imperf. τυγχάνω
παρών-	(2) nom. sing. M. ptc. praes. πάρειμι (εἰμί)
"ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus'
ἀγαθέ,"	(1) voc. sing. M. ἀγαθός
ἔφη	(2) 3 sing. imperf. φημί
" Ἀριστόφανες,	(1) voc. sing. M. Ἀριστοφάνης
ὄρα	(2) 2 sing. imperat. praes. ὀράω
τί	(1) acc. sing. N. τίς
ποιεῖς.	(2) 2 sing. indic. praes. ποιέω
οὐ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
γάρ	(3) partikel, verbindend+
που	(3) bijwoord
λανθάνομέν	(2) 1 plur. indic. praes. λανθάνω
σε	(1) acc. sing. M. σύ
χαίροντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes. χαίρω
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
μύθῳ	(1) dat. sing. M. μύθος
σου,	(1) gen. sing. M. σύ
ἀλλ'	(3) partikel, verbindend+ (ἀλλά)
ἀναγκάζεις	(2) 2 sing. indic. praes. ἀναγκάζω
με	(1) acc. sing. M. ἐγώ
φύλακα	(1) acc. sing. M. φύλαξ
τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
λόγου	(1) gen. sing. M. λόγος
εἶναι	(2) inf. praes. εἰμί (noot 4)
ἄτε	(3) partikel
ὄντος	(2) gen. sing. M. ptc. praes. εἰμί
περὶ	(3) prepositie
τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
φιλανθρωποτάτου	(1) gen. sing. M. (noot 5)
θεοῦ.	(1) gen. sing. M. θεός
πῶς	(3) bijwoord

γάρ	(3) partikel, verbindend+
οὐκ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
ἀπέθνησκον	(2) 3 plur. imperf. ἀποθνήσκω
οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
ἄνθρωποι	(1) nom. plur. M. ἄνθρωπος
τοσαῦτα	(1) acc. plur. N. τοσοῦτος
καὶ	(3) partikel, verbindend
τοιαῦτα	(1) acc. plur. N. τοιοῦτος
τραύματα	(1) acc. plur. N. τραῦμα
ἔχοντες;"	(2) nom. plur. M. ptc. praes. ἔχω